

Sånglösa

Scen 1. Hobox

Sånglösa heter en flicka. I hela världen finns nog ingen som är mer ledsen än vad hon är. Hon gråter varje dag och hon sitter ensam och tänker och tänker. Hon går också långa promenader nere på stranden vid det gråmulna havet.

En dag när hon går där kommer en ugglan flygande och sätter sig i sanden framför henne.

Sånglösa, gråter och gråter

Mmmm... Mmmmm...

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmm... Mmmmm...

Det är ingen idé. Finns inget att se. Att le. Åt.

Åt gjorde jag igår. Går gör jag nu.

Tiden går. Jag går. Varför då? Varför då?

Mmmm... Mmmm...

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmmm... Mmmmm...

Hallå! Var är du? Du måste lyssna? Pronto, var är du? Du kan inte bara försvinna sådär!

Pronto

Du går med din hund. Den drar, den sliter, du skriker: *Men slu-uta!*

Du går ensam nu en stund, för hunden är död. Hunden är död.

Sånglösa

Mmmm... Mmmm...

Du är så elak. Den är inte död. Är inte död.

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmm... Mmmm...

Mmmmm... Mmmmm...

Ugglan (kör)

Ho ho. Ho ho.

Vad händer?

Sånglösa *sorgset*

Inget... Bara...

Vem är du?

Ugglan

Jag heter Hobox. Hobox den andre, närmare bestämt.

Men varför gråter du så?

Sånglösa

För att jag är dyster.

Ugglan

Varför är du dyster?

Sånglösa

Varför skulle jag inte vara det?

Ugglan

För att livet... Livet är ju... helt otroligt.

Varje dag en ny dag. Vad som helst kan hända.
Nya dagar hoppar hagar kossor över ända.
Överallt! Nerifrån! Se! Le!

Sånglösa
Det går inte. Det är inte så.
Jag är ledsen ändå.

Ugglan
Ho ho. Ho ho.
Men varför?

Sånglösa
För att jag alltid är så dyster. Det gör mig ledsen.
För att jag också är så ensam. Det är det som gör mig dyster.
Yster, dyster, lyster. Lyster... Dyster... Syster...
Mmmm... Mmmm...
Pronto! Var är du! Prata med mig!

Pronto
Hunden är död! Hunden är död!
Du har ingen nöd, inget bröd, inget stöd, av någon.
För hunden är död. Hunden är död.

Sånglösa
Du är så elak. Så grym. Nu sjunger jag min sång!
Jag gråter, det låter så dumt som det är
Jag gråter, och kan aldrig sluta
Jag låter och gråter för mina besvär
Jag gråter och kan inte njuta

Jag gråter, det låter så dumt som det är
Jag gråter för att jag är ledsen
Jag låter och gråter för mina besvär
Jag har inga andra intressen

Mmmm...Mmmm...
Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.
Mmmm... Mmmmm...

Ugglan
Ho ho. Ho ho. Hallå. Hallå. Lyssna lite nu.
Ja du gråter för att du är dyster. Och dyster är du för du är ensam.
Men varför är du så ensam? Det finns ju män'skor överallt, män'skor överallt!

Sånglösa
Det hjälper inte mig. Hjälper inte alls!

Pronto
Men berätta nu. Berätta nu. Det är inte farligt. Ta det bara varligt.

Sånglösa
Jag... Jag är... Jag är ensam för att jag alltid gråter.
Det är det som gör mig ensam. Hela tiden.

Ugglan
Ho ho, så sorgligt.

Men varför gråter du då? Om du bara blir ensam?

Sånglösa

För det som är min största sorg. Jag vet inte...

Pronto

Berätta. Berätta. Det hjälper!

Sånglösa

Det enda som är viktigt. Det enda jag verkligen vill.

Så kan jag inte, kan jag inte alls.

Det är därför jag gråter. Hela tiden.

Ugglan

Men vad är det du inte kan?

Sånglösa

Jag kan inte... Jag kan inte... Sjunga! Sjunga!

Jag kan inte sjunga alls. Det är så hemskt. Det enda jag vill och det går bara inte. Inte en ton.

Inte ett ord. Inte en känsla. Ingenting. Och jag bara gråter. Gråter. Gråter igen. Och igen...

Ugglan

Ho ho, så svårt. Ho ho. Men lyssna här på Hobox's klokskap.

"Ingen är förutan röst, detta borde va en tröst

Sjunga kan ju varje man, blott han släpper modet fram"

Sånglösa

Inte jag. Inte jag.

Ugglan

Nåväl... Jag hittade just på det. Men jag tror det är snick-snack. Bara snick-snack. Jag vet att du

kan sjunga bara du släpper taget. Släpper fram, släpper ut. Då kommer känslan också.

Låt oss pröva!

Sånglösa

Är du inte klok. Det går inte!

Ugglan

Kom igen nu. Sjung efter:

Ho-ho-ho

Sånglösa

Jag kan inte. Det går inte. Kommer inget...

Pronto

Det kommer att bli så fult, så hemskt, så vidrigt, igligt, snigligt.

Ugglan

Andas in, sssss, släpp ut, ssssss. Andas in, sssss, släpp ut, ssssss.

de andas tillsammans

Ugglan

Så andas in, sssss, och så sjung:

Huuuuuuuuuu...

Ugglan

Din tur!

Andas in, sssss, släpp ut, ssssss. Andas in, sssss, släpp ut, ssssss.

Andas in, sssss, och så sjung!

Flickan tar sats och brister ut i ett så hjärtskärande falskt ljud att något sådant sällan skådats på denna sida månen

Sånglösa

Kraa-aa-ou-krrr-ee-i-xxxxliiee-aaa-o--iiiiiii...

Ugglan

Sluta! Sluta! Du gör mig illa. Oj, oj, oj, jag skulle aldrig...

Pronto

Vad var det jag sa. Vad var det jag sa. Vidrigt, igligt, snigligt.

Sånglösa *hämtar hjälpligt rösten*

Det... Det... ...är ju det jag... ...säger. Det... går inte...

hon börjar gråta

Mmmm...Mmmm...

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmm... Mmmmm...

Det är hemskt. Fruktansvärt... *gråter hjälplöst*

Ugglan

Ho ho ho.

Såja. Såja. Hobox skall tänka ut något.

Pronto

När man skjuter kanon får ingen stå bakom. För det blåser dit. Eld. Så där kan man inte vara. Då brinner man upp. Som en råstekt tupp.

Men hon var framför. Hon var framför.

Hon ville att flickor ska få gå i skolan. Då sköt de henne. I huvudet. Sköt de henne i huvudet.

Ugglan

Nu har jag pratat med djupet i skogen. Där klokskapet härskar och vetandet bor. De vill du är tyst och lyssnar till träden. Då får du reda på vad du skall göra. De ringer när det är dags.

Sånglösa

Det är ingen idé...

Pronto

Står man framför blir det hål. Stora kulor stora hål. Små, små kulor mindre hål. Det gick inte bra.

Inte alls.

För hunden är död, hunden är död.

Sånglösa

Sluta! Sluta!

Rrrrrrrr...

Ugglan

Hoho. Ja, ja. ... Det skall vi vara. ... Fullständigt. ... Ja. ... OK.

Det är dags. Nu ska vi vara helt tysta och lyssna. OK?

Sånglösa

Visst...

Klokskapets kör

Den som vill hitta sin egen röst
Måste först finna inre tröst
Börja leta i ditt bröst
Även om känslan därinne är höst

Fyra saker skall du klara
Nu när du med oss skall fara
Modet får du inte spara
Det är ditt liv du skall försvara

Så ropa hej och kuckeliku
Och fatta att det (är) bara du
Som skall slåss som ett jehu
Ja, lyssna noga på oss nu

I det första skall du möta dig själv. Möta och lära dig tycka om. Dig själv.
I det andra skall du möta människor. Möta och våga vara nära. Andra.
I det tredje skall du möta det svåra. Möta och minnas sanningen. Inom dig.
I det fjärde skall du våga pröva. Pröva att göra det svåraste. Du vet.

I snövita lager lyser mörkret på andar som seglar som dimma i luften.
De jagar i vinden, hetsar och klandrar, de leker runt linden och testar varandra.

Och nu är det din tur. Nu skall du göra det vi sagt. Du skall gå till Olgan i Stupet. Hos henne börjar din uppgift. Gå nu.

Pronto
Det kommer du aldrig att klara. Aldrig en chans.

Ugglan
Ho ho ho. Stupet är läskigt. Blunda nu så tar jag dig dit. Väl där får du klara dig själv. Redo?

Sånglösa
Okej.

Scen II Olgan i Stupet

*De flyger, kanske en sång, eller en mellanscen.
Ugglan sätter ner Sånglösa hos Olgan.*

Ugglan
Ho ho så jobbigt det var. Så högt upp. Men nu lämnar jag dig. Hej då.

Sånglösa
Hejdå

*Ugglan flyger iväg. Sånglösa är ensam. Ser sig omkring. Lyssnar.
Efter en stund kommer Olgan fram.*

Olgan

Välkommen till Stupet. Här börjar din resa idag. Du skall få se nå'n du tror du känner och du skall få tre uppgifter att lösa. Klarar du dem får du fortsätta resan vidare.

Sånglösa

Jag skall göra så gott jag kan.

Pronto

Du kommer aldrig att klara. Aldrig att klara.

Sånglösa

Tyst!

Olgan

Din första uppgift blir att hitta Sumatras spegel.

Den är under kanten, mitt i branten. Där skall du våga, utan att fråga. Luta dig ut, utan nå't tjut.

Känna dig fram, och va' uppmärksam. Sumatra, humatra, tumatra choss. Sumatra, humatra, tumatra choss.

Varsågod!

Sånglösa

Men var skall jag börja?

Olgan tecknar att nu får hon klara sig själv.

Pronto

Hur skall du hitta utan att få hicka. Hitta hicka spricka hur?

Sånglösa

Tyst! Hjälp till istället!

Sånglösa går runt och undersöker rummet.

Sånglösa

Mitt i branten måste vara här.

Hon tittar förskräckt över kanten.

Sånglösa

Det här är ju Stupet. Kan inte luta mig ut, här!

Pronto

Men kom igen. Var inte så feg!

Sånglösa tvekar

Pronto

Du kan inte, vill inte, vågar inte. Jag visste det. Visste det.

Sånglösa tar sig samman sätter sig på huk och lutar sig över kanten.

Pronto

Uuuuh... Var försiktig! Akta dig! Akta dig! Uuuuh...

Sånglösa

Ssss...

Sånglösa lutar sig långt ut, sticker in handen i grottan. Känner runt på olika vis. Sträcker sig ännu

längre ut. Känner.

Sånglösa
A-a. A-a.

Sånglösa drar fram spegeln och reser sig skakigt upp.

Pronto
Du klara' det! Du klara' det!

Olgan tecknar att hon vill ha spegeln. Sånglösa ger den till henne.

Olgan
Ja du klarade det. Du är stark och modig!
Men nu skall du få se. Se skall du få göra. Titta noga nu.

Olgan håller upp spegeln mot Sånglösa. Sånglösa skall titta i spegeln men flyr istället undan.

Sånglösa
Nej

Olgan
Vad är det du ser?

Hon håller fram spegeln, följer efter, men Sånglösa flyr igen.

Sånglösa
Nå'n som gråter. Nå'n som är ensam. Nå'n som är rädd.

Pronto
Och ful och kort och död. Ful och kort och död.

Sånglösa
Tyst!

Olgan
Nu kommer din andra uppgift. Du skall titta tills du ser nå't annat, ända tills du ser nå't mer.
Varsågod.

Olgan håller upp spegeln. Sånglösa vänder sig bort.

Pronto
Du vill inte se hur du ser ut. Inte se hur du är. Se hur du är.

Sånglösa
Jag kan inte. Kan inte.

Olgan
Fel svar! Två chanser kvar.

Hon håller upp spegeln och Sånglösa vänder sig reflexmässigt, men tvingar sig att titta ändå.

Sånglösa
Nej... Jo... Jag ser... ser gråten igen. Och dysterhet. Dysterhet och ensamhet. Dyster, lyster, syster...

Olgan
Fel igen! Ett enda försök kvar. Titta noga denna gång. Jag vill veta vad du verkligen ser. Så!

Sånglösa smyger och krumbuktar och kisar och vrider och vänder.

Pronto
Gör dig inte till. Dumma sill. Inte vill...

Sånglösa
Sssch...
Jag ser... Jag kanske ser... Jo. Jag ser en liten flicka. En vanlig liten flicka ser jag. Ser jag faktiskt nu.

Olgan
Precis så är det. Bra! Du kunde se nå't bortom gråt och ensamhet. Ett stort steg tog du där. Du har klarat två uppgifter. Nu kommer den sista.

Olgan håller upp spegeln igen

Olgan
Kan du se något dåligt i spegeln?

Sånglösa speglar sig plötsligt glatt och länge.

Sånglösa
Massvis. Inga problem!

Pronto
Ha ha ha! Ha ha ha! Här har du verkligen chansen att glänsa! Äntligen nå't du är riktigt bra på!

Olgan
Vad ser du?

Sånglösa fortsätter spegla sig.

Sånglösa
Ledsenhet, dystysterhet, ensamhet, sånglöshet, osäkerhet, feighet, dålighet...

Pronto avbryter...

Pronto
Du är kort, du är ful, du är smal, du är fet. Du kommer att gå bet! Bet, fet, smet!

Sånglösa
Tyst!

Olgan
Det räcker så!
Nu kommer den sista uppgiften. Du skall titta i spegeln igen och nu du skall hitta nå't bra däri. Något du tycker är positivt.

Hon håller upp spegeln igen. Sånglösa tittar försiktigt, blygt och förfärat.

Olgan
Kan du se nå't som är bra?

Sånglösa
Nej!

Hon ryggar tillbaks. Olgan följer efter.

Olgan
Fel svar! Två försök till.

Pronto
Jag visste det, visste det. Detta var för svårt för dig. Alldeles hopplöst omöjligt.

Olgan
Kan du se nå't som är bra i spegeln?

Sånglösa försöker verkligen. Prövar vinklar, olika avstånd, kisar, håller händerna för ögonen.

Sånglösa
Mmm... Joo...
Nej! Jag kan inte. Får inte, kan inte, vill inte... Får inte, kan inte, vill inte...

Pronto
Vadå får inte? Dummer! Det är ju meningen du skall pröva!

Olgan
Fel svar igen! Ett försök till. Du måste göra det nu!

Sånglösa närmar sig försiktigt spegeln och liksom försöker se på riktigt. Öppna stora nyfikna ögon.

Sånglösa
Nej. Jo, ja... Kanske... Kanske...

Olgan
Vad är det du ser?

Pronto
Säg nåt då, då. Säg nåt då, då.

Sånglösa
Jag... ser... nån som är... som är envis. Envis och stark.

Olgan
Bra. Fortsätt!

Pronto
Ljug inte ljug inte!

Sånglösa
Jag ljuger inte! Nu ser jag mer. Jag ser fint mörkt hår. Jag ser en flicka som är snäll. Som brukar hjälpa till och...

Pronto
Vackra ögon, finfin näsa, en riktig snygging har vi här. Wow!

Olgan
Bra! Fantastiskt bra. Du klarade det. Klarade det. Jag visste det. Jag kände det.

Sånglösa
Någon med stora ögon som ser lite ledsna ut, men de gråter inte hela tiden.

Olgan
Du har börjat din resa på bästa sätt och jag vet att Klokskapet litar på dig.

Men tiden går och du skall vidare. Nu kommer ugglan och hämtar dig.
Han skall ta dig till Hydran i Träsket.

Ugglan

Träsket är ledset, läskigt och träskigt. Ho ho ho. Ho ho ho.

Olgan

Hydran har suttit i tvåhundra år, förtrollad, förminskad, förtretlig, förbytt. Ingen vågar gå nära henne. Alla tror hon är farlig och argsint. Nu är det din tur att pröva. Lyckas du får du hjälp att gå vidare.

Med det vill jag önska dig lycka till. All den lycka jag har vill jag ge dig. Farväl Sånglösa! Farväl.

Sånglösa

Tack. Hejdå.

Pronto

Ja hur skall det gå. Det här blir för svårt. Du som alltid bara är ensam. Gömmer dig för folk, gömmer dig för folk.

De flyger iväg mot träsket i mörkret. Alla är tysta och tänker bekymrat.

Scen tre. Hydran i träsket.

På en stubbe invid Stora Träsket sitter Hydran och väntar. Ensam, grå och sammanbiten. Ugglan flyger i väg. Hydran säger inget. Men det rosstrar dovt när hon andas. Sånglösa går sakta försiktigt närmre.

Sånglösa

Hej!

Hydran rosstrar.

Sånglösa

Varför säger du inget?

Hydran verkar försöka tala men det kommer istället ett skrämmande avgrundsljud. Sånglösa springer undan och får syn på en papper på marken. Hon tar upp det och läser:

Sånglösa

Du skall närma dig Hydran sakta. Ända fram till nära, nära.

Pronto

Oj oj oj. Oj oj oj.

Sånglösa

Sen skall du stryka hennes rygg, klappa henne på ryggen.

Pronto

Ha! Du tar ju aldrig på någon. Vågar inte röra. Vågar aldrig röra.

Sånglösa

Sluta!

Sen skall du stå kvar, helt stilla. Hydra stryker nu dig på ryggen, klappar dig på ryggen.

Sånglösa tar en paus. Tänker att detta kommer att bli svårt.

Sånglösa

Sen skall du ge henne en riktig kram. En riktig stor stor kram!

Pronto

Oj oj oj. Det här kommer att bli skoj. Vilken ploj. Jag säger bara skepp ohoj! Lycka till!

Lite tystnad och Sånglösa tittar oroligt runt, och lite på Hydran som skyggt ser tillbaks.

Sånglösa

Jag måste pröva! Jag måste åtminstone pröva.

Pronto

Men gå fram då om du är så modig. Det värsta som kan hända är att du blir blodig!

Sånglösa

Pröva själv om du är så tuff!

Sånglösa närmar sig sakta Hydran från sidan. Ett steg i taget. Stannar mellan stegen. Hydran gör plötsligt en rörelse och Sånglösa ryggar tillbaks.

Pronto

Kom igen nu. Stryka ryggen, inte rygga, inte rygga tillbaks.

Sånglösa smyger framåt. Är riktigt nära. Sträcker ut handen. Ny hastig rörelse från Hydran och att rosslande ljud. Sånglösa springer bort igen.

Pronto

Stryka, klappa, inte rygga. Stryka, klappa, inte rygga. Du vågar inte, vågar inte!

Sånglösa

Jag skall visa dig!

Så smyger hon snabbt ända fram. Höjer handen nära ryggen. Hydran rosslar, Sånglösa drar till sig handen men står kvar.

Sånglösa

Nu-u-u-u... Jag...

Så lägger hon sakta handen på Hydran och stryker nedför ryggen. Hydran rosslar men nu ljusare och lite förnöjt. Sånglösa stryker nu med båda händerna uppifrån och ner. Uppifrån och ner. Känner på Hydran, klappar henne fint.

Sånglösa

Så ja. Så ja. Det kommer att bli bra. Du skall bli bra.

Hydran kvässtar allt mer förnöjt. Och till sist nöjer sig Sånglösa. Och sätter sig på marken framför Hydran.

Sånglösa

Det var inte farligt. Inte alls. Men nu blir det svårare!

Pronto

Nu skall hon klappa på dig. Du får inte säga nej. Bara sitta och blunda och hoppas. Sitta still och låta dig chockas.

Sånglösa blundar och väntar. Inget händer. Hydran reser sig sakta.

Pronto

Nu kommer hon snart. Håll i dig.

Sånglösa

Aaaaah... Jag kan inte, vill inte, kan inte...

Pronto

Hon har klor med naglar vassa som knivar. Akta dig akta dig.

Sånglösa börjar flytta sig snabbt, men ångrar sig.

Sånglösa

Du ljuger som vanligt! Fy!

Hon sätter sig igen och djupandas för att lugna sig. Hydran kommer nära. Sånglösa flyttar. Hydran kommer nära. Sånglösa flyttar.

Pronto

Vad var det jag sa! Var det jag sa! Men försök lite nu. Jag tror du kan. Sitta still. Hon har inga klor. Har inga klor.

Sånglösa tvingar sig sitta kvar. Så kommer Hydran fram och lägger försiktigt sin hand på Sånglösa. Hon hoppar till och Hydran drar tillbaks handen.

Pronto skräms

Hu!

Men Sånglösa sitter kvar. Och nu lägger Hydran fingrarna på hennes rygg och börjar stryka nedåt. Först med en hand. Sedan med båda. Hydran rosslar ljust och förtjust. Sånglösa liksom sjunger med.

Hydran

Mmm...

Sånglösa

Mmm... Mmm...

Pronto

Ja-ha. Så skönt det här var nu då! Det trodde jag inte. Inte om dig.

Sånglösa

Mmm...

Hydran

Mmm...

Det blir en liten duett-sång en stund.

Pronto

Nu får ni skärpa er! Det svåraste är kvar. En kram. En riktig stor, stor kram.

De slutar sin sång. Hydran slutar stryka Sånglösa på ryggen och ställer sig upp. Sånglösa öppnar ögonen och ställer sig också upp.

De tittar på varandra, Sånglösa och Hydran. Väntar och tittar.

Pronto

Så. Blir det något idag? Är det för svårt.

Sånglösa går plötsligt rakt fram och ställer sig framför Hydran.

Sånglösa

Det är väl inget svårt efter det vi redan gjort. Jag gillar Hydran.

Så ger hon Hydran en stor kram. Och när förvåningen lagt sig kramar Hydran tillbaks och de sjunger sin duett igen, slingrande om varandra.

Pronto sjunger med

Otroligt, det trodde jag aldrig. Otroligt, det trodde jag aldrig.

Så gör sig Hydran fri och plötsligt talar hon högt och tydligt.

Hydran

Du gjorde det. Du gjorde det. Det ingen vågat förut. Förtröllningen är bruten. Jag kan tala igen!

Tala igen. Jag är fri. Fri.

Du är en fantastisk flicka.

Sånglösa

Nej jag är bara ledsen jämt. Ledsen och ensam.

Hydran

Du är modig. Du är stark. Du är smart. Du litar på att det kan gå. Du litar på andra.

Pronto

Hörde du! Hörde du?

Sånglösa till Hydra

Varför säger du så

Hydran

För att det är sant. Alldeles urbota, stingsligt och sant.

Sånglösa

Nej det är det visst inte. Det är aldrig någon som ser mig. Aldrig någon alls.

Hydran

Det är det visst det. Fler än du tror. Det gäller bara att se det som faktiskt är.

Och nu skall du lyssna på mig.

Hydran tar loss en guldnyckel som hon har runt halsen.

Hydran

Du skall få en nyckel av mig. Det är nyckeln till Hemligans Skrin.

Hon ger nyckeln till Sånglösa.

Hydran

Du skall nu ta denna och fara till Bogdir i Brunnen. Han kommer att hjälpa dig, och skall du finna din hemlighet hos honom.

Du har gjort mig fri till sist efter två hundra år. Det ingen klarat gjorde du. All min kraft sänder jag därför med dig nu. Fortsätt våga, se och visa. Då kommer livet att stå dig bi. Hej då!

Sånglösa

Tack själv. Du har visat mig att jag kan våga. Hej då.

Ugglan kommer och tar Sånglösa med mot Bogdir i Brunnen.

Scen IV. Bogdir vid brunnen

Ugglan sätter ned Sånglösa hos Bogdir vid brunnen och flyger iväg. Bogdir sitter och vevar spelet. Lite upp, lite ned, lite upp, lite ned.

Bogdir

Väl kommen till brunnens förlovade land. Här kan du önska dig allt vad du vill. Har du nyckeln får du reda på mer därtill.

Väl kommen till brunnens förlovade land.

Sånglösa

Tack! Jag fick en nyckel hos Hydran i träsket. Kan det vara den?

Bogdir

Får se! Ja, det är sådan nyckel. Du är lyckligt lottad. Du skall få chansen att se allt det Hemligan gömt uti Hemligans skrin. Vill du det? Vågar du det?

Sånglösa

Varför inte?

Bogdir

För där finns inte bara det fina. Där finns också det farliga, jobbiga, obehagliga. Vill du se även det?

Sånglösa

Vet inte, det...

Pronto

Du måste pröva. Måste pröva. Du är modig, blodig, frodig. Frodig, blodig, modig.

Sånglösa

Okej. Okej. Jag vill försöka.

Bogdir

Bra. Då tar vi upp det.

Bogdir vevar och hissar upp ett paket ur brunnen. Ur detta tar han tre olika skrin.

Bogdir

Hemligan har tre skrin. Nyckeln du fått passar till ett. Du måste själv välja rätt, annars står du dig slätt!

Du får en enda chans. Inte mer. Om du är den utvalda kommer ödet att stå dig bi. Så börja nu, och visa vilket skrin det ska bli.

Sånglösa tittar på skrinen och undrar hur hon skall göra.

Pronto

Det är säkert det lilla. Det ser ut så för att man inte skall välja det!

Sånglösa

Nej det är klart det är det med juveler på.

Pronto

Eller det vanliga, enkla.

Sånglösa
Vad svårt!

Pronto
Blunda och känn. Med alla nerver på spänn. Du skall välja en. Bara en. Och det får inte finnas några men eller se'n. Så bara blunda och känn. Med alla nerver på spänn.

Så följer en scen där Sånglösa känner in, går fram, sticker in nyckeln, ångrar sig, fram och tillbaks. Musiken skapar en böljande dramatik och förväntan. Och sen till sist.

Sånglösa
Detta är det. Detta är skrinet. Jag kan känna det. Jag kan känna dess kraft,.

Bogdir
Så. Låt oss se om du har rätt. Nyckeln bär på svaret.

Sånglösa prövar att sticka in nyckeln. Lite dramatik. Men den passar.

Pronto
Bravo, bravo!

Bogdir
Du valde rätt. Då blir du Hemligans gäst i kväll.
Sätt dig nu vid skrinet ner, öppna locket så du ser,
vad som gömmer sig däri, och blir du rädd så finns ju vi.

Sånglösa sätter sig och öppnar locket. Hon utbrister förskräckt:

Sånglösa
Ooohhh... Neej...

Bogdir
Ja?

Så tar hon fram ett elegant rött hundhalsband med en liten berlock. Hon börjar gråta.

Sånglösa
Mmmm... Mmmm... Det går inte mer jag...

Bogdir
Berätta!

Pronto
Det var Melissa. Melissa var Sånglösas hund, och tröst under svåra år.

Sånglösa
Hon var min enda vän. Min enda och min bästa vän. Så blev hon sjuk och dog. Bara dog och dog och dog.

Bogdir
Jag har sett att du gråter. Är det därför?

Sånglösa
Nej. Det är mest för att jag är så ensam och dyster.

Bogdir
Du får gråta för Melissa också. Sen kan du ta avsked. Hon bor bland molnen och har det bra. En

gång skall du följa henne dit där alla som funnits fortfarande är. Alla som funnits fortfarande är.

Pronto
Hörde du! Du skall få träffa henne!

Sånglösa håller i halsbandet och gråter lite igen.

Pronto
Du får gråta sen. Nu vill jag se mer.

Bogdir
Ja lägg undan bandet på marken bredvid,
så kan du öppna skrinet igen i tid.

Sånglösa öppnar locket. Hon tjuver till och börjar gråta igen. Hon tar upp en vigselring.

Bogdir
Vad är det?

Sånglösa
Det är ringen pappa hade när de gifte sig. De var så vackra. Mamma och pappa. För några år sedan försvann den. Precis innan det onda började...

Bogdir
Vad var det som hände?

Sånglösa
De grät och grät i ett halvårs tid. Jag försökte trösta och hjälpa till. Men jag var bara fyra år.
Vi grät i kapp. De och jag.
Det ensamma tog om oss sitt tag.
Olyckor kom slag i slag.
Vi kämpa oss fram. Dag för dag.

Pronto
Det var hemskt, svårt, sorgligt. Hemskt, svårt, sorgligt.

Bogdir
Lägg nu ringen sakta ner, bredvid bandet plats där e'.
Öppna skrinet och ta fram, nästa sanning från din saga.

Sånglösa reser sig och går bort en bit.

Sånglösa
Nej. Jag orkar inte mer. Jag får bubblor och tjockt i halsen. Jag kan inte. Kan inte något mera alls.

Bogdir
Du måste våga hela vägen. Det är först då det hemligas grepp kan släppa taget om dig.

Pronto
Han har rätt. Du får inte ge upp nu. Inte ge upp, för en tupp, under lupp, gör en kupp ifall du ger upp.

Sånglösa backar sakta tillbaks. Hon håller för sina ögon.

Sånglösa
Jag klarar det inte, klarar det inte.

Hon sätter sig sakta ned med ryggen mot skrinet.

Sånglösa
Vill inte, kan inte, klarar inte...

Samtidigt snurrar hon sig blundande runt mot skrinet.

Sånglösa
Vill inte, kan inte, klarar inte...

Bogdir
Se. Så. Det kommer att gå. Du kommer att klara det.

Sånglösa öppnar sakta skrinet. Det ringer en mobil. Hon rycker upp den skräckslaget.

Sånglösa
Jag visste det. Visste det. Det är hennes mobil. Det är jag som ringer! Jag undrar var hon är! Den var borta efter olyckan. Hon... När hon... När hon försvann. Vi hitta' den aldrig. Jag ringde och ringde och ringde och ringde. Men hon svarade aldrig mer.

Bogdir
Vem var det som försvann?

Sånglösa
Det var min stora syster. Min älskade, bästa, stora syster.

Hon börjar gråta.

Pronto
Hon var tre år äldre och allt för Sånglösa. Den viktigaste i hela hennes liv.

Bogdir
Vad var det som hände? Du måste berätta.

Sånglösa
Jag minns det inte! Vill inte, kan inte, klarar inte.

Pronto
Jo försök. Försök, det är viktigt.

Sånglösa
Vi... Vi badade som vanligt. Det var massor av folk. Hon var långt ute. Jag vågade inte. Det var så djupt. Men det var massor av folk. Hon skrattade, jagade, kompisar runt. Så såg jag henne hosta och skrika till. Jag ropade på henne. Sen var hon borta. Det var ingen som såg nå't, ingen som märkte. Men jag... Jag bara kände och simmade så långt jag kunde och ropade på hennes kompisar. Nej, hon var inte där. Hon var inte där. Hon var inte alls. Inte mer. Inte mer...

Pronto
Ingen vet vad som hände. Det var dykare där och letade. De hittade henne da'n därpå. Tre hundra meter längre bort. Ingen vet varför hon drunknade. Ingen vet och kan förstå.

Sånglösa sjunger nu en aria/sång om vad hennes syster betydde, hur meningslöst allt blev, och hur hon förlorade sina föräldrar också. (Som ju gick helt in i sin sorg.)

Bogdir
Nu skall du också lägga mobilen där. Du skall snart få sörja i lugn och ro. Sörja så du kan fortsätta leva och inte bara gråta.
Men säg mig då. Vad är det du saknar mest med din syster? Det finaste du minns.

Sånglösa

Det är... är... att hon sjöng. Hon sjöng så vackert för mig. Vi sjöng tillsammans varje kväll och såg på himlen och stjärnorna. Det är det jag saknar allra mest. Det jag saknar mest.

Bogdir

Då tror jag din syster helst skulle vilja, att du sjunger nu för henne en sång. En av era finaste, vackraste sånger.

Sånglösa

Men jag kan inte sjunga. Inte alls.

Bogdir

Men du säger ju att ni brukade sjunga?

Sånglösa

Jo men... De är...

Pronto

Sen hennes syster dog har Sånglösa inte tagit en ton. Inte kunnat sjunga en endaste gång.

Sånglösa

Jag kan inte. Det bara trycker. Trycker hårt. Här!

Bogdir

Då tror jag det är dags att pröva något som kan råda bot på det.

Sånglösa

Det är ingen idé. Jag har prövat allt. Det är bara stopp. Bara stopp.

Pronto

Som en propp! Tyvärr är det sant. Bara sant.

Bogdir

I brunnen finns två amuletter. Håller man en i varje hand kan man önska sig nå't man verkligen vill.

Bogdir vevar i brunnens spel och får upp amuletterna. Han ger dem till Sånglösa.

Bogdir

Här har du. Pröva nu.

Sånglösa andas in och ut. In och ut. In och så kommer första ljudet.

Sånglösa

Kraa-aa-ou-krrr-ee-i-xxxxliiee-aaa-o--iiiiiii...

Bogdir

Så ja. Det är inget farligt. Ställ dig vid kanten och känn brunnen kraft. Blunda och försök igen.

Sånglösa går fram till brunnen och kramar amuletterna.

Sånglösa

Kraa-aa-ou... Aah... (Skrän.)

Pronto

Pröva så här.

Väser ljust. Sånglösa gör samma.

Pronto
Sen så här.

Så leker de ljudligt sig fram från pressande väs till klingande toner i en musikalisk scen.

Bogdir
Det var väl det jag trodde. Du är en av de starka. Nu skall du se om din röst kan nå, ända till brunnens botten. Luta dig ner och du ser dig själv i spegeln där nere i brunnens botten. Du skall sjunga och se om hon svarar. Sjunga starkt så det når enda ner.

Pronto
Gör det. Du klarar det.

Sånglösa lutar sig över kanten, ser sig själv och sjunger plötsligt ett koloratur som är överraskande starkt och vackert. Orkestern svarar i sång och ekon i en slags kort liten fuga.

Bogdir
Hör du. Hon svarar. Då har du lyckats. Hemligan har gett dig minnen åter och i brunnen fann du rösten igen.
Sitt nu vid skrinet en sista gång, och öppna skrinet nåt rim (sång??)

Sånglösa sitter åter. Öppnar locket och tar fram tre små speldosor.

Bogdir
Pröva!

Hon prövar i luften. Det hörs inte.

Bogdir
Pröva mot skrinet!

Hon spelar sakta.

Sånglösa
Det är den. Det är den vi sjöng på sommaren. Sommaren innan hon dog.

*Hon börjar sjunga lite.
Sen tar hon en av de andra speldosorna och börjar spela.*

Sånglösa
Det är den. Den vi sjöng med mamma på julen.

Hon börjar sjunga.

Bogdir
Ja. Nu är du fri. Nu behöver du inte oss mer.
Speldosorna är dina. De skall du ta med. Det andra skall du lägga tillbaks i skrinet. Sen låser du skrinet och släpper nyckeln ner i brunnen.
Så tar du farväl och går vidare. Du klarar dig själv nu. Dina kära får du en gång träffa, där det som funnits fortfarande är. Det som funnits fortfarande är.
Skynda dig nu. Ugglan kommer snart för att hämta dig.

Sånglösa går fram till brunnen och håller nyckeln över djupet.

Sånglösa
Tack skall ni ha. Tack för allt. Vi ses.

Hon släpper nyckeln.

Bogdir

Du är mogen nu, för en ny tid. Nu lämnar vi dig, fri och stark.

Adjö Wilhelmina. För visst är det så du heter? Så du heter egentligen. Adjö.

Ugglan kommer.

Ugglan

Ho ho ho. Vad bra du var.

Pronto

Visst var hon!

Ugglan

Nu skall vi hem till mamma och pappa. De väntar oroligt på sin flicka. De kommer att bli så lyckliga när de ser att hon inte bara gråter.

Och när hon sjunger sin egen sång...

Då gråter de en gång...

Av ren och ljuvlig lycka...

Sånglösa börjar med den tredje speldosan. (Vad håller hon den mot nu?)

Sånglösa

Det är den. Det är den! Hennes favorit. Som hon sjöng med mig, varje kväll. Varje kväll.

Så börjar hon sjunga och alla kommer med och så blir det ett fint slut. Kanske med en text som kommer in mot slutet och avrundar allt. När hon på ugglans rygg försvinner bort mot himlen som lyser av skymning.